

РЕШЕНИЕ

№ 2016

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10338** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Иск на основание чл.28, ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел във вр чл. 1, ал. 1 във вр чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ.

Предявен от „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] да бъде осъдена Агенция по вписванията – [населено място] да му заплати сумата от 307,50лв, ведно със законната лихва, начиная от 16.05.2023г до окончателното й изплащане, представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди, изразяващи се в направени съдебни разноски за обжалване на постановен от длъжностно лице при ответника Отказ № 20230313132625-2/17.03.2023 г. за вписване на промени по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ по негово заявление № 20230313132625/13.03.2023г, който отказ е отменен с окончателно решение № 639/16.05.2023 г. по т.д. № 551/2023г по описа на СГС, ТО VI-4 състав.

Ответникът Агенция по вписванията оспорва иска, който на първо място счита за недопустим, тъй като има друг, специален ред за присъждането на съдебни разноски, уреден от чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ и редът на чл.1 от ЗОДОВ е недопустим, оспорва го и по същество като неоснователен, тъй като не е налице имуществена вреда. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и претендира присъждане като съдебна разноска на юрк. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира исковата претенция за основателна и доказана.

Съдът като взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото

доказателства, намира за установено следното:

В подадената искова молба ищецът твърди, че като вписан търговец в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към АВ – С. е подал по електронен път Заявление № 20230313132625/13.03.2023 г. за вписване промени по партидата му в АВ - прехвърляне на дружествени дялове от капитала на дружеството между съдружници, заличаване на съдружник и вписване на едноличен собственик на капитала. По заявлението му от длъжностното лице по регистрацията към АВ - ТРРЮЛНЦ бил постановен Отказ № 20230313132625-2/17.03.2023 г. за вписване на промените, поради непредставяне на декларация по чл. 129 от ТЗ от праводателя и управителя му. Ищецът обжалвал отказа пред компетентния по седалището му съд – СГС и било образувано т.д. № 551/2023г по описа на същия съд, като заплатил дължимата държавна такса от 7,50лв и адвокатско възнаграждение за защита по жалбата в размер на 300лв, съгласно сключен договор за правна помощ.

Съдът намерил жалбата за основателна и със свое решение от 16.05.2023г, което е окончателно, отменил отказа и дал задължителни указания да се впишат заявените промени. В производството пред СГС „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място] направило искане за присъждане на извършените там съдебни разноски, на съдът посочил, че няма основание да му се присъдят такива. Поради това ищецът счита, че е налице незаконосъобразно действие на длъжностно лице към АВ – С. по повод изпълнение на административна дейност, от която за него са настъпили вреди – извършени пред СГС съдебни разноски, които следва да му бъдат възмездени от ответника, тъй като съгласно чл. 1 от ЗОДОВ държавата носи отговорност за вредите, причинени на юридически лица от незаконосъобразни действия на нейни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. Позовава се и на чл.4 от ЗОДОВ, съгласно който държавата дължи обезщетение за всички имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Според ищеца направените от него съдебни разноски пред СГС за заплатена държавна такса и възнаграждение за адвокатска защита са пряка и непосредствена последица от постановения отказ за вписване на промени и поради това ангажират отговорността на ответника за тяхното обезщетяване, ведно със законната лихва от датата на съдебното решение, с което отказът е отменен - 16.05.2023 година.

Всички изложени от ищеца обстоятелства се установяват и от т.д. № 551/2023г по описа на СГС, приложено към настоящото дело и не се оспорват от ответника с подадения от него отговор на исквата молба. Изразеното от него становище е за недопустимост на иска, тъй като има нормативно уреден друг ред за присъждането на съдебни разноски - чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, които е специален и поради това настоящият иск за същите суми като вреди по реда на чл.1 от ЗОДОВ е недопустим, а и не е налице имуществена вреда – позовава се на съдебна практика.

При условията на евентуалност, ако съдът приеме претенцията за допустима, изразява становище, че същата е неоснователна, тъй като търсените за обезвреда вреди са за оспорване пред съд на акт на длъжностно лице по регистрацията, но те не са вреди, които произтичат от отказа да бъдат вписани обстоятелства по партидата на търговеца – липсва причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и претърпените вреди. Предвид неоснователността на главния иск оспорва и акцесорния иск за обезщетение за забава.

Предвид направеното по делото възражение за недопустимост на иска, съдът го разгледа в изготвения по делото проект за доклад, одобрен като окончателен доклад, като го намери за неоснователно и поради това насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание. Както съдът посочи в доклада по делото, действително е налице съдебна практика, приемаща така предявения иск за обезщетение за недопустим, но съдът намира, че същата в преобладаващата си част е преодоляна, поради констатирана липса на друг ефективен правен способ за търговците да възмездят направените съдебни разноски по обжалване пред съответния съд на постановен спрямо тях отказ в регистърно производство за вписване на промени или обявяване на актове по партидите им в ТРРЮЛНЦ, както и предвид приетата промяна в текста на чл.28, ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. В този смисъл съдът се позова на Определение № 11471 от 26.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5096/2019 г., III о., докладчик съдията С. Б., Определение № 14383 от 28.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12173/2019 г., III о., докладчик председателят В. П., Определение № 16006 от 26.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12653/2019 г., III о., докладчик съдията И. А., Определение № 921 от 21.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 320/2020 г., III о., докладчик съдията А. А., Определение № 2925 от 25.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2063/2020 г., III о., докладчик съдията А. А., Определение № 10729 от 22.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9968/2021 г., III о., докладчик съдията Л. П. и други.

В същия смисъл са и изложените мотиви в Решение № 10207 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11270/2020 г., III о., докладчик председателят С. Б., Решение № 520 от 15.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7005/2020 г., III о., докладчик председателят М. Д., Решение № 465 от 14.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5971/2020 г., III о., докладчик съдията И. Р., Решение № 234 от 8.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7002/2020 г., III о., докладчик съдията П. Г., Решение № 1928 от 21.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 12601/2020 г., III о., докладчик съдията Ю. К..

Мотиви за наличие на компетентност у административните съдилища да разглеждат иск за обезщетение на вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията към АВ – ТРРЮЛНЦ са изложени и в постановените определения смесени 5-членни състави на ВКС и ВАС по чл. 135, ал. 4 от АПК - определение № 81/13.12.2017 г. по адм. д. № 76/2017 г., определение № 12/31.01.2018 г. по адм. д. № 71/2017 г., определение № 14/12.02.2018 г. по адм. д. № 5/2018 г., определение № 32/28.03.2018 г. по гр. д. № 37/2018 г., определение № 55/11.05.2018 г. по гр. д. № 56/2018 г., определение № 65/21.06.2018 г. по адм. д. № 45/2018 г., определение № 71/13.07.2019 г. по гр. д. № 62/2018 г., определение № 96/31.12.2018 г. по гр. д. № 89/2018 г., определение № 29/05.04.2019 г. по гр. д. № 15/2019 г., определение № 31/11.04.2019 г. по гр. д. № 13/2019 г., определение № 41/10.07.2019 г. по гр. д. № 22/2019 г., определение № 10/25.02.2020 г. по гр. д. № 57/2019 г., Определение № 39 от 13.10.2020 г. на ВКС по гр. д. № 28/2020 г., 5-членен с-в, ГК, докладчик съдията Б. Ц..

По всичко коментирано, съдът не намира основание да преразгледа вече изразеното становище за допустимост на иска, като го намира за допустим, а разгледан по същество – за частично основателен поради следното:

От приложеното т.д. № 551/2023г по описа на СГС се установява, че ищецът, там жалбоподател е бил представляван от адв. К. П., за която е приложено адвокатско

пълномощно, договор за правна защита и съдействие за договорено и изплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 300лв. Жалбата, изготвена от адв. П. е против постановен отказ за вписване на промени по партидата на дружеството, постановен от длъжностно лице по регистрация към АВ – ТРРЮЛНЦ, който отказ обуславя правната легитимация на Агенция по вписванията като надлежен и правосубектен ответник, чл. 3, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ по настоящото дело. Причината за образуване на последното е именно постановеният отказ от длъжностното лице по регистрация, който е неблагоприятен за ищеца акт, а защитата против него е чрез обжалването му пред съда. Следователно, ако ищецът иска да постигне правната последица по вписване на заявените от него промени, то той следва да предприеме обжалване на отказа пред съответния по седалището си окръжен съд, което той е сторил е и постигнал благоприятен за себе си резултат – отмяна на отказа от съда като незаконосъобразен. Тези осъществени обстоятелства, съдът намира, че изпълняват фактическия състав на чл.1, ал.1 във вр чл.4, ал.1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, постановен при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от отменения акт и причинна връзка между отмяната му и настъпилия вредоносен резултат. Тук следва да се има предвид, че отговорността на Агенция по вписванията за вреди е изрично уредена в чл. 28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, съгласно която тя отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Следователно от една страна е налице акт, издаден в регистърно производството с охранителен характер - едностранно и безспорно, целящо да осигури съдебно съдействие на търговци за вписване на подлежащи на вписване обстоятелства и за обявяване на подлежащи на обявяване актове, а от друга страна – актът издаден в това производство е приравнен от законодателя на административен, доколкото вредите от незаконосъобразността му се претендират по реда на чл.1 от ЗОДОВ.

Следващият въпрос, който се поставя е дали ищецът доказва да са му причинени имуществени вреди, изразяващи се в съдебни разноски за защита и процесуално представителство от адвокат, направени в съдебното производство по обжалване на постановения отказ от вписване в търговския регистър. Отговорът за съда е положителен, като те са доказани и по основание и по размер с приложените адвокатско пълномощно, договор за правна защита и съдействие за възнаграждение в размер на 300лв и вносна бележка за заплащане на дължимата по жалбата пред СГС държавна такса от 7.50лв. Тези суми ищецът доказва да са излезли от неговия патримониум, т.е. те представляват претърпяна от него вреда, която не е репарирана в приключилото пред СГС производство, а напротив, налице е изрично произнасяне от съда за нейната недължимост на „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място]. При това положение, съдът намира, че така направените в съдебното производство по обжалване на отказа от дружеството съдебни разноски, представляват имуществена вреда, която там не му е възстановена, но без извършване на тези разноски за него е невъзможно да защити правата си в рамките на това производство. Това обуславя извод за наличие на причинно следствена връзка между отменения отказ и заплатените съдебни разноски, с оглед на което е налице и основание по чл.1 и чл. 4 от ЗОДОВ да бъде ангажирана отговорността на държавата, в лицето на Агенция по вписванията за възстановяване на претърпените от ищеца имуществени вреди. Причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено

вредата, а и когато създава условията, реалната възможност от увреждане и тази реална възможност е превърната в действителност по друга причина. Ако отказът не беше постановен, то за ищеца нямаше да възникне правна необходимост да се брани, чрез атакуването му по съдебен ред, вкл. чрез договаряне на адвокатска защита.

Относно определяне на дължимия от ответника размер на обезщетението конкретно по отношение заплатеното адвокатско възнаграждение, съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността намира, че, следва да присъди като такъв в размер на 200лв, като взе предвид, че делото пред СГС се разглежда в закрито заседание и същото не представлява нито фактическа, нито правна сложност, доколкото формираната първоначално противоречива практика по приложение на чл. 129, ал.2 от ТЗ, вече е била преодоляна към момента на подаване на жалбата от „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място]. Ето защо при определяне на окончателния размер съдът се позовава и на приетото Решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на Съда на Европейския съюз и намира иска за основателен за общия размер от 207,50лв, за който следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер - отхвърлен.

При този изход на спора, на основание чл.10, ал.3 и ал.4 ЗОДОВ, всяка от страните има право на съдебни разноси, съобразно уважената, респ. отхвърлена част от иска. Ищецът претендира като съдебна разноска в настоящото производство сумата от 400лв за заплатено адвокатско възнаграждение, която съдът не намира за прекомерна, с оглед дължимата подготовка по предявяване на иска и неговото разглеждане в открито съдебно заседание. От нея съразмерно на уважената част от иска има право на 269,92лв, дължими от ответника.

Ответникът също има право на съдебни разноси по съразмерност – юрк. възнаграждение, което съдът мира, че следва да определи в размер на 100лв на основание чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, дължимо от ищеца.

Съдът следва да осъди ищеца да заплати дължимата за разглеждане на иска му държавна такса в размер на 25лв на основание чл.2а, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, за която не е представена вносна бележка като приложение към исковата му молба.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата от 207,50лв, ведно със законната лихва, начиная от 16.05.2023г до окончателното ѝ изплащане, представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди, изразяващи се в направени съдебни разноси за обжалване на постановен от длъжностно лице при Агенция по вписванията - ТРРЮЛНЦ Отказ № 20230313132625-2/17.03.2023 г. за вписване на промени по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ по негово заявление № 20230313132625/13.03.2023г, който отказ е отменен с окончателно решение № 639/16.05.2023 г. по т.д. № 551/2023г по описа на СГС, ТО VI-4 състав, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния предявен размер от 307,50лв, като неоснователен.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата от 269,92лв за извършени съдебни разноски пред настоящата инстанция, по съразмерност.

ОСЪЖДА „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция по вписванията сумата от 100лв за извършени съдебни разноски пред настоящата инстанция, по съразмерност.

ОСЪЖДА „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати по сметка на Административен съд София – град държавна такса в размер на 25 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: